ΤΟ Β' ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΤΟΥ ΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΠΑΡΑΓΟΝΤΑ...

Τζιμ Ρώνης, ΕΛΛΗΝΑΣ με κεφαλαία γράμματα

Του Γιώργου Σταυρουλάκη

Στο δεύτερο μέρος της συνέντευξης με τον Τζιμ Ρώνη, ο Έλληνας ποδοσφαιροπαράγοντας αναφέρεται στο παρόν και το μέλλον των Γουέστ Σίδνεϊ Μπέρις. Μια ομάδα που όπως τονίζει έχει ζωή 123 ετών στα ποδοσφαιρικά δρώμενα της ΝΝΟ. Για όλους και για όλα μίλησε ο γνωστός ποδοσφαιροπαράγοντας... Χωρίς φόβο και πάθος απάντησε σε όλες τις ερωτήσεις που του θέσαμε αποφεύγοντας την γνωστή μέθοδο της «τεθλασμένης οδού», μας έδωσε «ευθείες» απαντήσεις όσο δύσκολες κι αν ήταν...

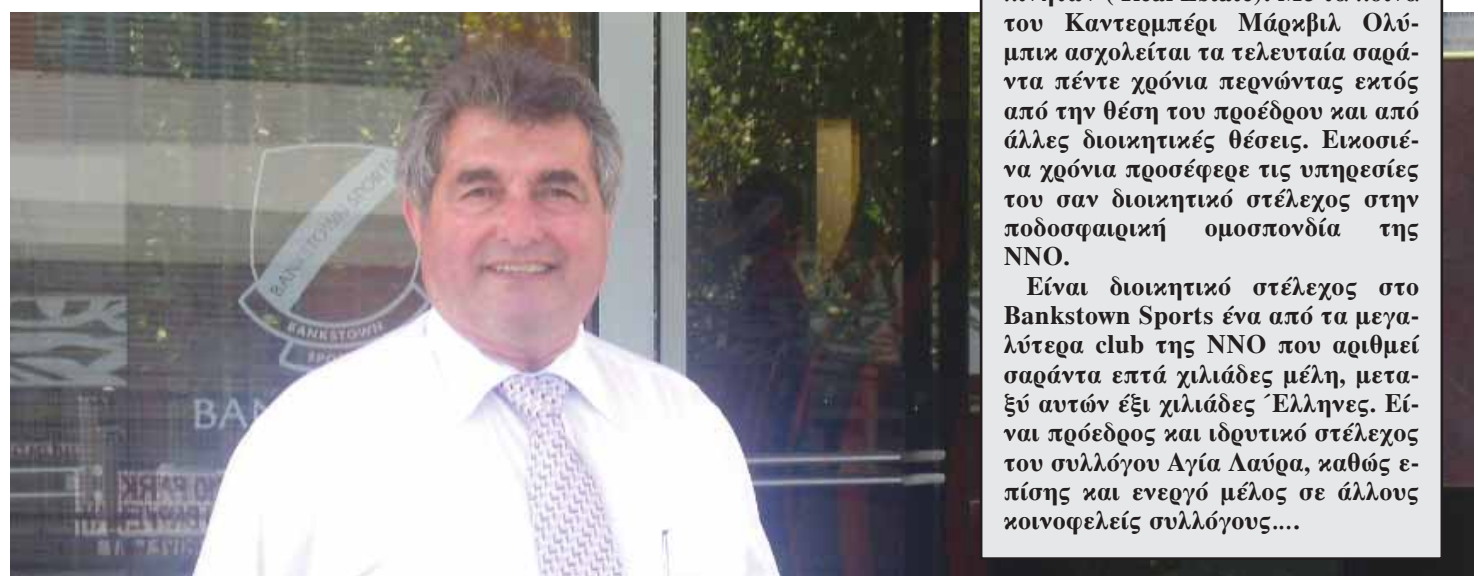

Ένας από τους γνωστότερους και περισσότερο δραστήριους ποδοσφαιπαράγοντες της ελληνικής παροικίας της ΝΝΟ είναι ο Τζιμ Ρώνης. Στην Αυστραλία ήλθε με την οικογένειά του στις 11/10/1954. Δραστηριοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στον χώρο αγοραπωλησιών ακινήτων (Real Estate). Με τα κοινά του Καντερμπέρι Μάρκβιλ Ολύμπικ ασχολείται τα τελευταία σαράντα πέντε χρόνια περνώντας εκτός από την θέση του προέδρου και από άλλες διοικητικές θέσεις. Εικοσιένα χρόνια προσέφερε τις υπηρεσίες του σαν διοικητικό στέλεχος στην ποδοσφαιρική ομοσπονδία της ΝΝΟ.

Είναι διοικητικό στέλεχος στο Bankstown Sports ένα από τα μεγαλύτερα club της ΝΝΟ που αριθμεί σαράντα επτά χιλιάδες μέλη, μεταξύ αυτών έξι χιλιάδες Έλληνες. Είναι πρόεδρος και ιδρυτικό στέλεχος του συλλόγου Αγία Λαύρα, καθώς επίσης και ενεργό μέλος σε άλλους κοινοφελείς συλλόγους....

Ισόβιο μέλος

«Την ιστορία των "Μπέρις" δεν μπορεί να πλησιάσει καμία από τις ομάδες που αγωνίζονται στα ντόπια ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα με έτος ίδρυσης το 1886 και με ποδοσφαιριστές που φόρεσαν την φανέλα του συλλόγου όπως ο κολοσσός, Τζον Γουόρεν, ο μετέπειτα ομοσπονδιακός τεχνικός της Αυστραλίας, Γκρέαμ Άρνολντ και τόσοι άλλοι που διέγραψαν λαμπρή πορεία εντός και εκτός συνόρων»...

Από τα πρώτα λόγια του Τζιμ Ρώνη, γίνεται αντιληπτό ότι είναι περήφανος για την ομάδα στην οποία η παρουσία του είναι αρκετά έντονη και για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σχετικά με το αν το πέρασμά του από τον προεδρικό θώκο και από διάφορες άλλες διοικητικές θέσεις τα τελευταία σαράντα χρόνια ήταν θετικό η όχι, ο υπογράφων που γνωρίζει από πρώτο χέρι πρόσωπα, καταστάσεις και παρασκήνια της ελληνικής ομάδας, πιστεύει ότι... το πέρασμα του Τζιμ Ρώνη από τα εκάστοτε διοικητικά συμβούλια των "Μπέρις" μόνο θετικό μπορεί να χαρακτηριστεί. Αν μάλιστα προσθέσουμε και την αμέριστη βοήθεια που προσέφερε στον σύλλογο στα είκοσι και πλέον χρόνια θητείας του στο διοικητικό συμβούλιο της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας ΝΝΟ, τότε σίγουρα μπορούμε να πούμε ότι του αξίζει ο τίτλος του ισόβιου μέλους των "Μπέρις" που του έχει απονεμηθεί, σε αντίθεση με κάποιους άλλους που απέκτησαν τον ίδιο τίτλο... χωρίς να ιδρώσουν την φανέλα...

Τα λίγα μέλη και οι μαζικές εγγραφές...

«Οι Μπέρις διαθέτουν κάπου διακόσια μέλη. Ένας αριθμός που λογικά πρέπει να αυξηθεί. Όσοι θέλουν να γίνουν μέλη μπορούν να καταθέσουν αίτηση ζητώντας το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Μην δίνεται σημασία στις κακές γλώσσες που λένε ότι οι πόρτες του συλλόγου είναι κλειστές. Κάθε άλλο. Φυσικά πρέπει να σημειώσω ότι θα είναι δύσκολο να εγκριθούν από τη διοίκηση μαζικές εγγραφές... για ευνόητους λόγους...Πιστεύω ότι ο σύλλογός μας θα πρέπει σταδιακά να έχει στις τάξεις του εξακόσια μέλη»...

Βοήθεια στις ελληνικές ομάδες...

«Ο Τομ Δουμάνης, ο Τζον Κωνσταντάιν κι εγώ, από τις διάφορες θέσεις που υπηρετήσαμε στην ποδοσφαιρική ομοσπονδία ΝΝΟ, βοηθήσαμε όσο μπορούσαμε τις ελληνικές ομάδες. Αρκετές φορές χρειάστηκαν την βοήθειά μας για σοβαρά θέματα. Πιστεύω αυτό να έχει εκτιμηθεί ανάλογα. Υπήρξαν περιπτώσεις που οι ομάδες μας αντιμετώπισαν βαριές ποινές ή και ακόμη ενδεχόμενο διαγραφής από τα μητρώα της ομοσπονδίας, όμως καταφέραμε να δώσουμε χέρι βοηθείας. Τώρα αν αυτό έχει εκτιμηθεί ή όχι από τους παράγοντες, είναι μια άλλη υπόθεση. Εγώ και ο Τομ, έχουμε τη συνείδησή μας καθαρή. Βοηθήσαμε όσο μπορούσαμε....»

Άδικη μεταχείριση, λάθος τακτική...

«Για πολλά χρόνια το κράτος δεν βοηθούσε όσο έπρεπε το ποδόσφαιρο. Αντίθετα το είχε βάλει στην γωνία, δίνοντας όμως χρήματα και κάθε βοήθεια σε αθλήματα όπως το κρίκετ το ράγκμπι και άλλα σπορ. Τα τελευταία χρόνια και συγκεκριμένα από την εμφάνιση του Φρανκ Λόουι στην προεδρία της ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας Αυστραλίας, το επίσημο κράτος ανακάλυψε επί τέλους την ύπαρξη του ποδοσφαίρου και το επιχορήγησε ικανοποιητικά θα έλεγα.

Πιστεύω ότι είναι θέμα χρόνου, το ποδόσφαιρο στην Αυστραλία να πάρει την θέση που του ανήκει. Ένα σπορ τόσο αδικημένο εδώ, σε μερικά χρόνια θα φιγουράρει πρώτο. Στην άνοδο του ποδοσφαίρου θα πρέπει να σημειώσω ότι παίζει μεγάλο ρόλο και η Ομοσπονδία ΝΝΟ. Αυτό που δεν μου αρέσει και θα πρέπει να αλλάξει σύντομα είναι ότι ενώ στο κρίκετ, το ράγκμπι, το μπάσκετ και άλλα ομαδικά σπορ οι μεγάλες ομοσπονδίες βοηθούν τις μικρές να σταθούν οικονομικά, αντίθετα με το ποδόσφαιρο που οι μικρές ομοσπονδίες βοηθούν την αυστραλιανή ομοσπονδία ποδοσφαίρου. Αυτό είναι πρωτάκουστο και δεν συμβαίνει σε καμιά άλλη χώρα. Μια λάθος τακτική που πρέπει σύντομα να αλλάξει. Δεν είναι λογικό να φορολογούνται οι μικροί σύλλογοι που αγωνίζονται στις κατηγορίες φεντερέσιον και ασοσιέσιον για να ενισχυθεί οικονομικά το εθνικό πρωτάθλημα»...

Εκμετάλευση στις ποδοσφαιρικές Ακαδημίες

«Άλλο παράλογο που έχει πέσει στην αντίληψή μου είναι το υπερβολικά μεγάλο χρηματικό ποσό που απαιτούν οι ομάδες για να εγγράψουν παιδιά ηλικίας δέκα έως δεκαέξι ετών στις ποδοσφαιρικές τους Ακαδημίες. Ποσά που ξεπερνούν τα $800 για εγγραφή νεαρού ποδοσφαιριστή τα κρίνω υπερβολικά. Γνωρίζω ομάδες που απαιτούν από γονείς $2.500 και $3.000 για εγγραφή για μια σεζόν που διαρκεί οκτώ μήνες. Αν είναι δυνατόν για ένα κατ' εξοχήν λαϊκό σπορ να απαιτείτε από τους γονείς μια μικρή περιουσία για να ασχοληθούν τα παιδιά τους με το ποδόσφαιρο. Τι είναι τένις ή ιππασία; Με την λογική αυτή ποδόσφαιρο θα πρέπει να παίζουν παιδιά εύπορων οικογενειών και μόνο...»

Νέα γενιά στους "Μπέρις"

«Το Κάντερμπερι έχει σίγουρο μέλλον. Είναι μια από τις λίγες ομάδες που έχει περιουσιακά στοιχεία. Κάθε χρόνο ένα σεβαστό χρηματικό ποσό από την μίσθωση του κτιρίου που έχει ιδιοκτησία, δαπανάται για την λειτουργία της ποδοσφαιρικής ομάδας. Όπως μάθατε, στις πρόσφατες εκλογές στην διοίκηση του συλλόγου εκλέχθηκαν άτομα νεαρής ηλικίας με νέες ιδέες, που αγαπούν την ομάδα και με προσόντα που μπορούν να τους αναδείξουν σε σπουδαία διοικητικά στελέχη. Έχουν φρεσκάδα και όρεξη για δουλειά. Πιστεύω ότι σε μερικά χρόνια όλη η διοίκηση της ομάδας μας θα απαρτίζεται από νεαρά άτομα. Είμαι αισιόδοξος. Περιμένω πολλά από τα παιδιά αυτά. Εμείς δημιουργήσαμε την περιουσία της ομάδας και οι αντικαταστάτες μας θα την αξιοποιήσουν με τον καλύτερο τρόπο προς όφελος του συλλόγου προς όφελος της ελληνικής παροικίας. Οι "Μπέρις" επαναλαμβάνω είναι ο σύλλογος που υποστηρίζει τα παιδιά μας την ελληνική αθλούμενη νεολαία. Ξημερώνουν καλύτερες μέρες για το Κάντερμπερι, το οποίο θα συνεχίσει να είναι το καταφύγιο των Ελλήνων ποδοσφαιριστών και η νέα μας έδρα που αποκτήθηκε πρόσφατα με μακρόχρονη ενοικίαση θα γίνει ο τόπος συνάντησης της Ελληνικής φίλαθλης παροικίας και όχι μόνο ...»

Είμαστε Έλληνες...

«Στο Κάντερμπέρι είμαστε Ελληνες και το αποδεικνύουμε με κάθε ευκαιρία. Παντού σε όλες τις εκδηλώσεις μας μιλάμε Ελληνικά. Προσπαθούμε να κρατήσουμε την γλώσσα μας και το έχουμε καταφέρει. Στα διοικητικά συμβούλια στις Γενικές Συνελεύσεις στις διάφορες γιορτές που διοργανώνουμε μιλάμε τη γλώσσα μας. Θέλουμε να αγκαλιάσουμε την ελληνική αθλούμενη νεολαία μας να την φέρουμε κοντά μας. Αν είναι δυνατόν, πράγμα δύσκολο φυσικά, όλες οι ομάδες μας να αποτελούνται από Ελληνόπουλα. Δεν είμαστε όμως και τόσο μακριά απ΄αυτό σε αντίθεση με άλλες ομάδες που μόνο το όνομα φανερώνει ελληνική καταγωγή. Στην πρώτη ομάδα του συλλόγου μας πάντα αγωνίζονται έξι με επτά ποδοσφαιριστές της παροικίας μας, χώρια στις ομάδες τζούνιορ που και εκεί το ελληνικό στοιχείο είναι εμφανέστατο».

Η ισχύς εν τη ενώσει

«Πρέπει όλοι οι ελληνικοί ποδοσφαιρικοί σύλλογοι της ΝΝΟ να αποφασίσουν να πορευτούν ενωμένοι. Είχα προτείνει εδώ και αρκετά χρόνια όλες οι ποδοσφαιρικές μας ομάδες που αγωνίζονται σε διάφορες κατηγορίες να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να πορευτούν μαζί. Πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει συνεργασία μεταξύ των ομάδων μας. Να δημιουργηθεί ένα διοικητικό συμβούλιο με εκπροσώπους απ' όλες τις ομάδες που θα συνεδριάζει σε τακτά διαστήματα παίρνοντας αποφάσεις για κοινές εκδηλώσεις που θα κρατούν την παροικία ενωμένη. Στον αγωνιστικό τομέα να υπάρχει συνεργασία με ανταλλαγή και προώθηση ποδοσφαιριστών από τις μικρές ομάδες στις μεγαλύτερες. Έχω συζητήσει με αρκετούς παράγοντες ομάδων μας, έχω εκθέσει τις απόψεις μου και βρίσκω ότι υπάρχει διάθεση και πρόσφορο έδαφος για να υλοποιήσουμε μια ιδέα που μόνο καλό θα κάνει στην παροικία μας. Θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι η παροικία μας θα είναι δυνατή και υπολογίσιμη μόνο αν είναι ενωμένη. Να μπορεί να ακούγεται η φωνή μας, να μας σέβονται. Να βγούμε και να ζητήσουμε από τους διάφορους κρατικούς φορείς να μας βοηθήσουν. Να απαιτήσουμε αυτό που δικαιούμαστε. Να ζητήσουμε κρατική γη για να στεγάσουμε την αθλούμενη νεολαία μας. Επιτέλους πρέπει κάποτε να προσπαθήσουμε όλοι μαζί ενωμένοι σαν μια γροθιά...»

Σε έναν από τους πανέμορφους χώρους φιλοξενίας του SPORTS BANKSTOWN GLUB βρεθήκαμε και μιλήσαμε με τον Τζιμ Ρώνη πάνω από τέσσερις ώρες και θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για ακόμη περισσότερο αν δεν μας ανάγκαζαν επαγγελματικές υποχρεώσεις να διακόψουμε...προσωρινά, δίνοντας ραντεβού μια άλλη φορά εν ευθέτω χρόνο να συνεχίσουμε μια συζήτηση που δεν τελειώνει ποτέ. Μια ανταλλαγή ιδεών και απόψεων που πηγάζει από την αγάπη ή το πάθος θα έλεγα καλύτερα που έχουμε και οι δύο για το ποδόσφαιρο... Έτσι αποφασίσαμε στην επόμενη συνάντησή μας να έχουμε και παρέα και το νέο αίμα παραγόντων των "Μπέρις". Τους ανθρώπους που πήραν την σκυτάλη από τους παλιούς για να συνεχίσουν τον αγώνα του αθλητικού ιδεώδους που ξεκίνησε στο Κάντερμπερι Μάρκβιλ Ολύμπικ πριν από 123 χρόνια....